

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 94.

Vydána dne 15. září 1922.

Obsah: (264.—266.) 264. Nařízení o Československém zúčtovacím ústavu pro pohledávky a závazky v korunách rakousko-uherských. — **265.** Nařízení o soupisu pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a rakouskými a o zákazu soukromé úpravy těchto právních poměrů. — **266.** Vyhláška o vysvědčeních Dívčí odborné školy rodinné a živnostenské v Přerově.

264.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. srpna 1922

**o Československém zúčtovacím ústavu pro
pohledávky a závazky v korunách rakousko-
uherských.**

Podle zákona ze dne 30. června 1922, čís.
207 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Při Zemské bance v Praze (dříve Zemské bance království Českého) zřizuje se zvláštní samostatný ústav, jehož výhradním úkolem jest vyrovnávati pohledávky a závazky vzniklé v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími, jakož i prováděti úmluvy sjednané o těchto poměrech s jinými státy.

§ 2.

Úřední název ústavu jest: „Československý zúčtovací ústav (nadále „ústav“) v Praze“.

§ 3.

Ústav spravuje předseda, jenž má k ruce poradní sbor a potřebné úřednictvo.

Předsedou jest vrchní ředitel Zemské banky, pokud se týče jeho náměstek podle § 57, odst. 5., stanov Zemské banky.

Zástupce předsedy v jeho nepřítomnosti jmenuje ministr financí ve shodě s ministrem spravedlnosti.

V poradním sboru zastoupeny budou nej-důležitější zájmové skupiny věřitelské i dlužnické, zvláště však obchodní a živnostenské komory. Tento sbor bude míti kromě předsedy ústavu nejméně šest členů a tolikéž náhradníků.

Pro jednotlivé státy národní nebo pro zvláště důležité otázky může se poradní sbor rozestoupiti ve zvláštní výbory, které lze doplniti ještě znalci s hlasem poradním.

Ministr financí jmenuje v dohodě s ministrem spravedlnosti členy poradního sboru, jejich náhradníky i znalce k návrhům obchodních a živnostenských komor a jiných zájmových skupin, které byly podány ve lhůtě jim stanovené. Návrhy těmi není však vázán.

Úřad předsedy, jeho zástupce, jakož i členství v poradním sboru jsou úřady čestnými; ústav hradí jim jen hotové výlohy.

Totéž platí zásadně i o znalcích.

Úředníky a pomocné síly ustanovuje předseda v mezích zmocnění daného ministrem financí. Takto ustanovené síly vstupují zpravidla do poměru smluvního s ústavem přímo. Síly potřebné dle § 2, odst. 4., zákona ze dne 30. června 1922, čís. 207 Sb. z. a n., povolává ministr financí k návrhu předsedu. Právní poměr těchto sil k ústavu zprostředkují jejich zaměstnatelé, kteří své dosavadní zaměstnání dále platí a obdrží jen náhradu těchto výloh od ústavu; dosavadní služební poměr takových zaměstnanců se tedy nezrušuje.

Všem činovníkům čestným a zaměstnancům přísluší v oboru jejich působnosti stejná ochrana jako úředníkům státním jak se stanoviska práva soukromého, tak i trestního. Všichni vázani jsou úředním tajemstvím.

Ústav podroben jest celou svou činností doзору ministerstva financí, jehož zástupce se účastní všech schůzí poradního sboru, v němž nehlasuje, ale může proti usnesení jeho podati ve schůzi samé námitky s účinkem odkládacím až do rozhodnutí ministerstva financí.

§ 4.

Československý zúčtovací ústav jest ústavem státním, je však samostatným podmětem právním, který jest způsobilý práv nabývatí a závazky přejímatí.

Působnost jeho bude později přesněji vymezena, hledíc k úmluvám vlády republiky Československé s vládami států cizích.

Zpravidla budou předmětem činnosti ústavu jen právní poměry, které dnem 15. září 1922 ještě trvaly; jen výjimečně bylo by lze rozšířiti působnost ústavu v jednotlivých případech zvláště povážlivých na právní poměry v tomto rozhodném dnu již zaniklé. Bylo by tak možno učiniti jen za podmínek s druhým smluvním státem přesně sjednaných.

Po splnění úkolů jemu vytknutých vstoupí ústav do likvidace, jejíž způsob upraven bude zvláštním nařízením.

§ 5.

Ústav (§ 2) jest oprávněn vybíratí od československého věřitele ze zůstatku, připsaného na základě soupisu k jeho dobru, poplatek, který nesmí přesahovati 1% tohoto zůstatku.

Výše a základna poplatku jsou závislé na výsledku soupisu právních nároků a závazků vůči dlužníkům a věřitelům z téhož smluvního státu. Výši poplatků určí pro jednotlivé smluvní státy ministerstvo financí po návrhu předsedy ústavu. Tento poplatek má povahu veřejné dávky.

Kromě toho oprávněn jest ústav žádati od stran úhradu svých hotových vyloh za ně placených, na př. za tiskopisy úřední, za platy konané do ciziny podle úmluvy o vyrovnání právních nároků a závazků s druhým smluvním státem.

Kdyby tento příjem nestačil, nahradí se schodek z pokladny státní.

Na výlohy ústavu, na něž by nestačily jeho příjmy, poskytne mu stát přiměřené zálohy.

Způsob vyúčtování určí ministerstvo financí po návrhu předsedy ústavu.

§ 6.

Předseda jest přednostou ústavu a zastupuje jej na venek. V této své působnosti vydá jednací řád se schválením ministra financí a jiné předpisy o vnitřním úřadování ústavu a vykonává dozor na vnitřní jeho činnost i disciplinární moc nade všemi úředníky a zřizenci v ústavu zaměstnanými.

Předseda svolává podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně poradní sbor, určuje (s výhradou odst. 6. tohoto paragrafu) pořad jednání a řídí jeho schůze.

Ze své činnosti odpovídá předseda přímo ministru financí.

Členové poradního sboru jsou povinni schůzi sboru se zúčastniti. Nemůže-li se člen sboru schůze zúčastniti, nechť oznámí to včas předsedovi, který za něho pozve jeho náhradníka. Nezúčastní-li se člen tří porad bez řádné omluvy, ztrácí svoje členství ve sboru; na jeho místo může ministr financí jmenovati člena nového z téže nebo jiné zájmové skupiny (§ 3, odst. 4. a 6.).

Poradnímu sboru náleží jednati a rozhodovati o veškerých předmětech jednacího pořadu.

Mimo to má každý člen sboru poradního právo navrhnouti nejdéle 24 hodiny před schůzí další body pořadu. Sbor rozhodne, má-li o těchto bodech býti jednáno. Poradní sbor jest schopen usnášeti se, je-li přítomna i s předsedou nejméně polovina členů.

Usnesení děje se většinou hlasů; při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy, který hlasuje vždy s sebou.

§ 7.

Ústav přijímá, zkoumá a zpracovuje soupisové přihlášky pohledávek a závazků vyrovnání podrobených a sepsaných, koná šetření o správnosti a úplnosti přihlášek a vykonává i jiné úkoly, které mu vláda uloží podle smluv, které sjedná republika Československá o vyrovnání právních nároků a závazků v korunách rakousko-uherských se státy jinými.

Styk se zúčtovacím úřadem druhého smluvního státu upraví předseda ústavu se schválením ministra financí zvláštní instrukcí.

Ústav jest oprávněn požadovati od stran potřebné doklady; nahlédati do knih obchodních však není oprávněn.

Při tomto úředním jednání oprávněn jest použití pomoci jiných úřadů veřejných.

§ 8.

Vyřízení ústavu podepisuje předseda, v jeho nepřítomnosti zástupce nebo za zodpovědnosti předsedovy úředník jím pověřený.

Vyřízení, které spočívá na dobrém zdání sboru poradního, má se takového dobrého zdání výslovně dovolávati.

§ 9.

Proti vyzvání nebo rozhodnutí ústavu přípustna jest stížnost, kterou podati lze u tohoto ústavu do 8 dnů po doručení nářikáního výměru.

Nezabýval-li se sbor poradní věci spornou před rozhodnutím ústavu, jest předseda povinen dáti stížnost dříve, než ji zašle finančnímu úřadu I. stolice, na pořad příští schůze poradního sboru.

Souhlasí-li poradní sbor s rozhodnutím, předloží ústav stížnost se spisy berní správy (finančnímu ředitelství) řádného (posledního) bydliště (sídla) stěžovatelova, která podle potřeby vykoná nutná šetření a předloží na to stížnost nadřízenému zemskému finančnímu úřadu ke konečnému rozhodnutí.

Nesouhlasí-li poradní sbor s nářikáním rozhodnutím, vydá ústav rozhodnutí nové, opřené o dobré zdání tohoto sboru. Proti takovému novému rozhodnutí jest ovšem přípustna také nová stížnost.

§ 10.

Úřední korespondence ústavu jest v tuzemsku prosta poštovního po rozumu čl. II., odst. 1., zákona ze dne 2. října 1865, čís. 108 ř. z.

§ 11.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí ve shodě s ministry spravedlnosti a pošt a telegrafů.

Dr. Beneš v. r.

Šrámek v. r.

Černý v. r.

A. Novák v. r.

Tučný v. r.

L. Novák v. r.

Staněk v. r.

Srba v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Mičura v. r.

265.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. srpna 1922

o soupisu pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a rakouskými a o zákazu soukromé úpravy těchto právních poměrů.

Podle zákona ze dne 30. června 1922, čís. 207 Sb. z. a n., nařizuje se:

§ 1.

Soupisu podrobeny jsou veškeré kdykoliv splatné peněžní pohledávky a závazky (s výhradou § 2), jež vznikly v rakousko-uherských korunách před 26. únorem 1919 a spočívají na soukromoprávním titulu nebo založeny byly na smlouvách a jiných právních jednáních soukromoprávních z doby před tímto dnem, pokud dne 15. září 1922 ještě trvaly mezi:

a) republikou Československou a republikou Rakouskou,

b) jedním z těchto států a fysickými neb právníckými osobami nebo jinakými obdobnými samostatnými jednotkami hospodářskými, které měly dne 26. února 1919 své řádné bydliště (sídlo) na území státu druhého,

c) fysickými neb právníckými osobami, nebo jinakými obdobnými samostatnými jednotkami hospodářskými, z nichž dne 26. února 1919 měla jedna svoje řádné bydliště (sídlo) na území druhého státu.

Při tom pokládají se tuzemské odbočky peněžních ústavů, jichž hlavní sídlo bylo dne 26. února 1919 v cizině, za ústavy tuzemské, cizozemské odbočky peněžních ústavů, jichž hlavní sídlo bylo dne 26. února 1919 v tuzemsku, za ústavy cizozemské.

Ústavy pojišťovací považovati jest za ústavy peněžní podle § 1, odst. 3., zákona ze dne 30. června 1922, čís. 207 Sb. z. a n.

U ostatních osob právníckých neb u jinakých obdobných samostatných jednotek hospodářských rozhodným jest sídlo jejich dne 26. února 1919, nikoli místo provozovny.

§ 2.

Ze soupisu (§ 1) jsou vyloučeny:

1. pohledávky a závazky proti bývalé c. k. poštovní spořitelně ve Vídni,